pondělí 18. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Nm 11,4b–15
Já sám nemohu nést všechen tento lid.

Čtení ze čtvrté knihy Mojžíšovy.

Synové Izraele řekli: „Kdo nám dá maso k jídlu? Vzpomínáme si na ryby, které jsme zadarmo jedli v Egyptě, na okurky, melouny, pór, cibuli a česnek. Nyní hyneme, nic tady není, jen tu manu máme na očích.“

Mana byla jako zrnka koriandru a podobala se pryskyřici bdelia. Lidé se rozcházeli a sbírali ji, pak ji mleli na mlýnku nebo roztloukali v moždíři, potom ji vařili v hrnci a připravovali z ní placky. Chutnala jako pečivo zadělané olejem. Když se večer snášela na tábor rosa, padala i mana.

Mojžíš slyšel, jak lidé pláčou, každá rodina u vchodu do svého stanu. Hospodinův hněv se velmi rozpálil, i Mojžíš byl tím velmi dotčen a řekl Hospodinu:

„Proč jednáš se svým služebníkem tak zle, proč nenacházím milost ve tvých očích, že nakládáš břímě celého tohoto národa na mě? Copak já jsem počal všechen tento lid nebo já jsem ho zrodil, že mi říkáš: ‚Nes je ve svém náručí, jako nosí chůva kojence, nes je do země, kterou jsi přísahou zaslíbil jejich otcům?‘ Odkud mám vzít maso, abych ho dal všemu tomuto lidu, který přede mnou pláče a říká: ‚Dej nám k jídlu maso!‘ Já sám nemohu nést všechen tento lid, neboť je pro mě příliš těžký. Jestliže chceš se mnou takto jednat, to mě raději zabij, jestliže jsem nalezl milost v tvých očích, abych už neviděl své neštěstí!“

Žl 81,12–13.14–15.16–17

Odp.: Plesejte Bohu, který nám pomáhá.

Můj národ na můj hlas nedbal,
Izrael mě neposlouchal.
Nechal jsem je tedy v zatvrzelosti jejich srdce,
ať si žijí podle svých nápadů!

Kéž by mě můj národ slyšel,
kéž by Izrael kráčel po mých cestách!
Hned bych pokořil jejich nepřátele,
na jejich protivníky bych obrátil svou ruku.

Ti, kdo nenávidí Hospodina, by mu lichotili,
jejich osud by trval navždy.
Jeho bych však živil jadrnou pšenicí,
medem ze skály bych jej sytil.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: Jer 28,1–17

Slyš, Chananjáhu, Hospodin tě neposlal, ale ty jsi svedl tento lid, aby se spoléhal na lež!

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Na začátku kralování judského krále Sidkijáha, čtvrtého roku pátého měsíce, řekl mi Chananjáh, syn Azurův, prorok z Gibeonu, v Hospodinově domě před kněžími a vším lidem: „Tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Zlomím jařmo babylónského krále! Ještě dvě léta a dám zase na toto místo přinést všecko nářadí Hospodinova domu, které vzal babylónský král Nabuchodonosor z tohoto místa a přenesl je do Babylóna. Také Jechonjáha, syna Jehojakimova, judského krále, a všecky judské vyhnance, kteří se dostali do Babylóna, přivedu nazpět na toto místo – praví Hospodin, neboť zlomím jařmo babylónského krále.“

Tu odpověděl prorok Jeremiáš proroku Chananjáhovi před kněžími a vším lidem, který právě byl v Hospodinově domě. Prorok Jeremiáš řekl: „Ať se tak stane! Kéž tak učiní Hospodin! Ať Hospodin splní tvá slova, která jsi prorokoval, aby se zas vrátilo nářadí do Hospodinova domu a všichni vyhnanci z Babylóna na toto místo. Ale slyš toto slovo, které mluvím do uší tobě a všemu lidu: Proroci, kteří byli přede mnou i před tebou od dávných dob, prorokovali proti mnoha zemím a proti velikým královstvím válku, hlad a mor. Avšak o proroku, který předpovídá štěstí, se teprve tehdy pozná, že je prorokem, že ho poslal skutečně Hospodin, když se splní slovo toho proroka.“

Tu vzal prorok Chananjáh jařmo ze šíje proroka Jeremiáše a rozlámal je. Pak řekl Chananjáh přede vším lidem: „Toto praví Hospodin: Tak zlomím jařmo babylónského krále Nabuchodonosora ve dvou letech na šíji všech národů.“ Prorok Jeremiáš odešel svou cestou.

Když prorok Chananjáh rozlámal jařmo na šíji proroka Jeremiáše, oslovil Jeremiáše Hospodin a řekl: „Jdi a řekni Chananjáhovi: Tak praví Hospodin: Jařmo dřevěné jsi rozlámal, ale udělám místo něho jařmo železné! Neboť tak praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Železné jařmo položím na šíji všech těchto národů, aby sloužili babylónskému králi Nabuchodonosorovi, a budou mu sloužit (i polní zvěř mu dávám)!“

Pak řekl prorok Jeremiáš proroku Chananjáhovi: „Slyš, Chananjáhu! Hospodin tě neposlal, ale ty jsi svedl tento lid, aby se spoléhal na lež! Proto praví Hospodin: Hle, pošlu tě pryč ze světa: tohoto roku zemřeš, neboť jsi kázal vzpouru proti Hospodinu!“ Prorok Chananjáh zemřel v sedmém měsíci toho roku.

Žl 119,29.43.79.80.95.102

Odp.: Nauč mě, Hospodine, svým příkazům.

Odvrať mě od cesty lži,
uštědři mi svůj zákon!

Neodnímej z mých úst slovo pravdy,
neboť doufám v tvá rozhodnutí.

Ať se obrátí ke mně ti, kdo se tě bojí,
kdo zachovávají tvá přikázání!

Nechť je mé srdce dokonalé v tvých příkazech,
abych se nemusil hanbit.

Bezbožníci na mě číhají, aby mě zahubili,
já však dávám pozor na tvá přikázání.

Neuchyluji se od tvých rozhodnutí,
protože tys mě poučil.

kulturaslova.cz

Zpěv před evangeliem: Mt 4,4b

Aleluja. Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst. Aleluja.

Evangelium: Mt 14,13–21

Vzhlédl k nebi a požehnal, lámal chleby a dal učedníkům a učedníci zástupům.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když Ježíš uslyšel o smrti Jana Křtitele, odebral se lodí na opuštěné místo, aby byl sám. Jakmile o tom lidé uslyšeli, šli pěšky z měst za ním. Když vystoupil a uviděl velký zástup, bylo mu jich líto a uzdravil jejich nemocné.

K večeru k němu přistoupili učedníci a řekli: „Toto místo je opuštěné a už se připozdilo. Rozpusť proto zástupy, ať se rozejdou po vesnicích a koupí si něco k jídlu.“

Ale Ježíš jim řekl: „Není třeba, aby odcházeli. Vy jim dejte jíst!“

Odpověděli mu: „Máme tady jenom pět chlebů a dvě ryby.“

Ježíš řekl: „Přineste mi je sem.“

A rozkázal, aby se lidé posadili na trávě. Potom vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzhlédl k nebi a požehnal, lámal chleby a dal učedníkům a učedníci zástupům. Všichni se najedli dosyta a ještě sesbírali plných dvanáct košů zbylých kousků. Těch, kdo jedli, bylo na pět tisíc mužů kromě žen a dětí.

V ročním cyklu A, kdy se toto evangelium četlo předcházející neděli, čte se dnes: Mt 14,22–36 ze zítřejšího dne.

kulturaslova.cz